

**Mr. sc. VICKO RAKO, dipl. ing. građ.
(1926.-2003.)**

Vijest da je svoj životni put završio mr. sc. Vicko Rako ražalostila je njegove brojne kolege i prijatelje. Za mnoge je vijest o toj smrti bila iznenađenje jer im je teško bilo povjerovati da se više neće susretati s dragim kolegom i prijateljem.

Vicko Rako rođen je 27. studenoga 1926. u selu Šumetu, u općini Imotski, u seljačkoj obitelji. U rodnom je selu proveo djetinjstvo, a osnovnu je školu polazio u obližnjem selu Grubine. Srednju je školu polazio u Imotskom, Zagrebu i Splitu. Godine 1948. upisao se na Građevinski odjel Tehničkog fakulteta u Zagrebu, a diplomirao je na AGG fakultetu – Građevinski odjel 1958.

Usporedno sa studijem radio je kao nastavnik na Srednjoj tehničkoj školi u Zagrebu i Radničkom sveučilištu "Moše Pijade", a i kao stručnjak sa srednjom stručnom spremom u Vodovodu grada Zagreba i povremeno u nekim drugim poduzećima. Zbog tih radnih angažmana studirao je nešto dulje. Nakon diplomiranja radio je u Željezničkom transportnom poduzeću – Građevinski odsjek u Zagrebu (1958. – 1961.). Za asistenta na Građevinskom odjelu AGG fakulteta izabran je 1961. i tu je dužnost obavljao do 1970. U tom je razdoblju proveo dvije godine (1968./1969.) na postdiplomskom studiju u Prometnom institutu Tehničkog fakulteta Sveučilišta u Rimu, gdje je postigao stupanj magistra tehničkih znanosti. Bio je tri godine (1970.-1973.) direktor Republičkog fonda za ceste. Od početka 1974. ponovno je u radnom odnosu na Građevinskom fakultetu u Zagrebu, odakle je otišao u mirovinu krajem 1993.

Bogata je sveučilišna pedagoška djelatnost V. Rake. Od izbora za asistenta pa do odlaska u mirovinu, a i neko-

liko godina nakon toga, kontinuirano je radio u nastavi. Nakon asistent-skog zvanja predavao je u zvanjima docenta, višeg predavača i predavača na svom matičnom Građevinskom fakultetu, ali i na Sveučilišnom interfakultetskom saobraćajnom studiju, Tehničkoj vojnoj akademiji u Zagrebu i Građevinskom fakultetu u Rijeci. Predavao je predmete: Željeznice, Prometna tehnika, Gradski promet te Tehnika cestovnog i gradskog prometa. Bio je poznat kao savjestan pedagog, uvijek spreman da pomogne studentima.

Na Građevinskom fakultetu u Zagrebu i Sveučilišnom interfakultetskom saobraćajnom studiju bio je aktivan u stručnim i upravnim tijelima. Na ondašnjem Fakultetu građevinskih znanosti u Zagrebu, između ostalog, bio je voditelj studija više spreme u dva mandata (1987. do 1991.), a na Saobraćajnom je studiju bio prodekan dvije godine (1978. – 1980.).

Osim nastavne značajna je i njegova znanstvena, a naročito stručna aktivnost. Objavio je brojne radove u tiskanom knjigama i periodičnim publikacijama kao što su: Enciklopedija Leksikografskog zavoda, Bilten Sa-

veza inženjera Hrvatske, Željeznički vjesnik, Ceste i mostovi, Građevinar, ... Izradio je brojne studije, ekspertize i projekte iz željeznica, prometa i prometne tehnike.

Na temelju svog znanstvenog i stručnog rada bio je u Građevinskom institutu Zagreb izabran u najviše stručno zvanje - stručni savjetnik.

Mr. sc. Vicko Rako bio je aktivan u društvenim i društveno-stručnim organizacijama, napose u udrugama građevinskih i prometnih inženjera, u kojima je obavljao istaknute dužnosti (predsjednik Društva prometnih inženjera i tehničara u Zagrebu, član Upravnog odbora Saveza inženjera i tehničara Hrvatske, član Predsjedništva Saveza društava inženjera o tehničara saobraćaja i veza Jugoslavije). Zapaženo je njegovo stručno-publicističko djelovanje kao dugogodišnjeg člana Redakcijskog odbora časopisa Građevinar gdje se, uređujući priloge iz područja prometa i prometnica, isticao pedantnošću i konstruktivnošću.

Vicka Raku krasile su divne ljudske osobine. Kolegijalan i druželjubitiv, spreman da ohrabri kolegu i prijatelja u nevolji, da suosjeća i pritekne upomoć. Rijetko se susreću ljudi kod kojih je tako jako razvijen osjećaj da pruže pomoć onome kome je ona potrebna kako je to bilo kod njega. Ta njegova osobina i želja da pomogne nije se ograničavala na one koji su mu bili bliski i s kojima je prijateljevao, nego i na sve one iz njegove blizine, bilo da se radilo o kolegi, studentu ili službeniku. Zbog te njegove osobine bio je omiljen kod svih koji su ga poznavali.

Vrijedna djela koja je za života napravio, dobrota i plemenitost kojom je zračio zadržat će ga u našem trajnom sjećanju.

V. S.